„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 144. Sroda 24. Czerwca 1868. Rok wydania 58.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dodatkiem urzędowym

i

Dodatkiem Tygodniowym

od 1. lipca do 30. września.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Zwracamy uwagę, że prenumeranci „Gazety Lwowskiej“ odbierają bez podwyższenia przedpłaty

„Dodatek tygodniowy“,

pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej historyi krajowej.

Można także prenumerować na „Dodatek tygodniowy“ osobno; prenumerata wynosi rocznie w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 23. czerwca. Izba panów przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu bez zmiany zgodnie z uchwałami izby deputowanych czternaście projektów do ustaw, między temi: traktat żeglugi między Austryą a Anglią, podwyższenie podatków bezpośrednich na r. 1868, przyzwolenie kredytu uzupełniającego za rok 1867, ustawę o mocy obowiązującej metryk izraelickich. Dzień przyszłego posiedzenia nie oznaczony.

Dzienniki wieczorne oświadczają, że konferencye barona Beusta z Riegerem i Palackim w Pradze nie miały na celu układów lecz tylko wymianę zdań.

Litomirzyce, 23. czerwca. Najjaśniejszy Pan przybył tu w południe. Tutaj i na stacyach którędy Cesarz przejeżdżał, przyjęcie ze strony władz korporacyi i licznie zgromadzonej ludności było bardzo uroczyste i serdeczne.

Paryż, 23. czerwca. Dzienniki podają zaprzeczenie półurzędowe wiadomości, jakoby niektóre mocarstwa podały protest przeciw rozwiązaniu senatu w Bukareszcie.

(Telegram „Czasu“.)

Belgrad, 23. czerwca. Dzisiaj o godzinie 5tej rano przybył tu Milan Obrenowicz, i powitany był przy huku dział przez wielkie tłumy ludności, a przyjmowali go dostojnicy państwa i korporacya obywateli. Po modlitwie w kościele Milan objeżdżał główne ulice miasta i zajechał do pałacu książęcego.

Część nieurzędowa.

Ogólne zgromadzenie galicyjskiego Towarzystwa kredytowego.

Po nabożeństwie odprawionem o godzinie 10ej rano w kościele archikatedralnym obrz. łac. odbyło się wczoraj w sali ratuszowej 1. posiedzenie zgromadzenia delegatów galic. Towarzystwa kredytowego. Obecnych było 114 delegatów. Ze strony rządu c. k. radzca nadworny Dr Schabenbeck.

O godzinie 11ej zagaił posiedzenie w zastępstwie marszałka krajowego wiceprezes komisyi nadzorczej p. Maurycy Kraiński, witając w krótkich słowach zgromadzenie i wzywając obecnych pp. delegatów, ażeby w myśl ustawy wybrali na czas trwania obecnego zgromadzenia przewodniczącego i jego zastępcę.

Delegat p. Baszczewicz wnosi, ażeby zgromadzenie uprosiło Jego Excel. hr. Gołuchowskiego, by raczył przewodniczyć obradom. Wniosek ten wszechstronnie zostaje poparty.

Jego Exc. hr. Gołuchowski zrzeka się tego zaszczytu i proponuje, ażeby zgromadzenie wybrało przewodniczącym Jego Exc. hr. Kazimierza Krasickiego a zastępcą p. Felicyanaa Laskowskiego. Wniosek ten jednogłośnie został przyjęty, poczem hr. Krasicki obejmuje przewodnictwo.

Członek Wydziału krajowego p. Oktaw Pietruski jako referent komisyi wysadzonej przez radę nadzorczą do sprawdzenia wyborów delegatów przedłożył wnioski o zatwierdzenie wyborów dokonanych. Wybory po największej części zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy uznane zostały za ważne.

Następnie przystąpił przewodniczący Jego Exc. hr. Kazimierz Krasicki do odczytania sprawozdania dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego z czynności za czas od 1. stycznia 1861 do końca roku 1867.

Delegat p. Kozłowski wnosi, ażeby dla oszczędzenia czasu i ze względu na to, że sprawozdanie drukowane znajduje się w ręku każdego z członków zgromadzenia, przeto każdy je sam odczytać i uwagi swoje nad niem poczynić może, zwolnić przewodniczącego od czytania tego dość obszernego elaboratu.

Wniosek ten wywołał dość żwawą dyskusyę.

Przewodniczący prosi, ażeby mu pozwolono odczytać sprawozdanie, z którego zgromadzenie poweźmie przekonanie o gorliwej pracy dyrekcyi i o bezzasadności zarzutów jakie z kilku stron spotykały dyrekcyę, jakoby z jej winy zwołanie ogólnego zgromadzenia a tem samem zreorganizowanie Towarzystwa tak długo się przewlekało.

Przeciw wnioskowi p. Kozłowskiego oświadczyli się pp. Pawlikowski i Alexander hr. Borkowski, poczem przewodniczący odczytał rzeczone sprawozdanie stawiając w końcu w imieniu dyrekcyi następujące wnioski:

„Zgromadzenie ogólne wybierze ze swego grona cztery komisye, każdą z siedmiu członków złożoną, z prawem dla każdej wybrania ze swego grona przewodniczącego.“

„Jedną: do sprawozdania ostatecznego przedłożonych zamknięć rachunkowych dyrekcyi z siedmiu ubiegłych lat;

„Drugą: do rozpoznania projektu ustaw na podstawie uchwał poprzedniego zgromadzenia ogólnego i modyfikacyi rządowych ułożonego, tudzież ordynacyi wyborczej, jako też i podania ciała wyborczego w Wieliczce, o przyznanie delegatom kosztów podróży i dyet“;

„Trzecią: do zgłębienia wniosków dyrekcyi, dotyczących dalszych zmian w ustawach i dodatku do nich“; nakoniec

„Czwartą: do rozpoznania wniesionych petycyi.“

Delegat p. Karol Hubicki wnosi natomiast, ażeby dla ułożenia projektu statutu wybrano komisyę z 15 członków. Do tej komisyi mają być odesłane wszelkie wnioski pojedynczych członków co do zmiany statutów. Zgromadzenie się odroczy, aż dopóki komisya nie wygotuje zupełnego projektu.

Przeciw temu wnioskowi oświadcza się p. Waleryan Podlewski, zwracając na to uwagę, że raz odroczywszy w teraźniejszej porze roku zgromadzenie nie tak łatwo będzie zebrać je znowu w tak znacznej a nawet choćby dostatecznej liczbie.

P. Bronisław Ujejski wnosi, ażeby miasto czterech komisyi wybrano tylko trzy, tak ażeby sprawy przydzielone w wniosku Dyrekcyi komisyi drugiej i trzeciej, przypadły jednej komisyi, zaś nad wnioskiem p. Hubickiego co do odroczenia żeby zgromadzenie przeszło do porządku dziennego.

Deleg. Edward Gniewosz oświadcza się przeciw odroczeniu. Proponuje wybór dwóch komisyi z których jedna statutowa ma się składać z 25 członków.

Deleg. hr. Marassé popiera wniosek p. Gniewosza.

Del. Franc. Trzecieski oświadcza się przeciw odroczeniu.

Deleg. Kunaszewski Hier. wnosi, ażeby członków komisyi wybierano podług grup na obwody, ażeby z każdego obwodu był jeden członek w komisyi.

Książę Adam Sapieha popiera wniosek pana Hubickiego.

Deleg. hr. Henryk Wodzicki oświadcza się przeciw odroczeniu i proponuje wybrać trzy komisye: jedną według wniosku dyrekcyi z 7 członków, drugą z 15, a trzecią z 7 członków. Po dłuższej dyskusyi w której zabierali jeszcze głos pp. Starowiejski, Walery Podlewski, Felicyan Laskowski i Karol Hubicki; wniosek p. Bronisława Ujejskiego, ażeby nad propozycyą p. Hubickiego co do odroczenia przejść do porządku dziennego, został przyjęty; tem samem upadł wniosek odroczenia.

Następnie uchwalono: a) wybrać komisyę z 7. członków do sprawdzenia rachunków; b) wybrać komisyę z 15 członków do statutu; c) wybrać komisyę z 5 członków do petycyi.

Na wniosek p. Bronisława Ujejskiego odłożono wybór komisyi do popołudnia o godz. 5tej i uchwalono ażeby każdemu z delegatów wolno było uczęszczać na obrady komisyi wybrać się mających.

Po otwarciu posiedzenia o godzinie 5tej po południu oznajmił przewodniczący Jego Exc. Kazimirz hr. Krasicki, że wybrać się mająca komisya statutowa obradować będzie w sali posiedzeń Towarzystwa kredytowego w gmachu Ossolińskich, komisya do sprawdzenia rachunków w oddziale rachunkowym a komisya do rozpoznania petycyi w biurze Dyrekcyi.

Potem przystąpiono do wyboru komisyi statutowej z 15 członków. Głosowanie odbyło się kartkami.

Głosujących było 113. Absolutna większość 57. Wybrani zostali absolutną większością: hr. Henryk Wodzicki otrzymał 100 głosów, Kornel Krzeczunowicz (99), hr. Władysław Badeni (93), Dr. Jan Czajkowski (87), Franc. Jasiński (75), Karol Hubicki (73), Pajączkowski (69), Ludwik Szumańczowski (69).

Przeto tylko ośmiu otrzymało absolutną większość. Po nich najwięcej mieli głosów: Hoppen, Sew. Smarzewski, Edw. Gniewosz, Eust. Rylski, Kaz. Grocholski, Aleks. hr. Borkowski, Henryk Nowakowski, Dr. Smolka, Dr. Sękowski Gust. Piotrowski, Henryk Haller, Piotr Wasilewski, książę Adam Sapieha, Wal. Podlewski, hr. Franc. Komorowski i Ign. Sołdraczyński. Przystąpiono więc do ściślejszego wyboru z pomiędzy pomienionych szesnastu.

Przy odbytym następnie wyborze komisyi petycyjnej głosujących było 107. Absolutna większość 54. Po odbytem skrutynium okazało się że tylko jeden, mianowicie p. Jakób Wiktor, otrzymał absolutną większość (57) głosów. Po nim najwięcej głosów mieli pp. Kalikst Orłowski, Feliks Pohorecki, hr. Wit Żeleński, br. Kalikst Horoch, Franc. Trzecieski, Aleks. Korzeniowski, Alojzy Bocheński i Ant. Niedzielski. Odbyto więc z pomiędzy nich wybór brakujących czterech członków. W końcu wybierano siedmiu członków do komisyi rachunkowej.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9tej wieczor. Następne posiedzenie we środę o godz. 9tej rano. Na porządku dziennym ogłoszenie rezultatu wyborów do komisyi.

O pobycie Najjaśn. Pana w Pradze donoszą dzienniki wiedeńskie z dnia 22go b. m. następujące dalsze szczegóły: Dnia 22go b. m. o godzinie 8mej rano odbyła się na placu Belwederskim wielka parada wojskowa pod komendą fzm. ks. Montenuovo, komendanta krajowego. Dywizya jenerała Pulz nr. 9.

i jenerała Brandenstein nr. 19. podzielone były na cztery oddziały. Najprzód przybył Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht i przejechał wzdłuż wszystkie szeregi. Wkrótce potem nadjechał sam Najjaśn. Pan, do którego świty przyłączył się koło szańców Maryi książę Hesyi w uniformie huzarskim. Następnie wystąpiła gwardya miejska pod komendą burmistrza Klaudy na lewe skrzydło. Potem defilowały wojska w następującym porządku: najprzód pułk piechoty Toscana pod dowództwem Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Karola Salwatora, dalej obie szkoły dywizyi i szkoła artyleryi, korpus gwardyi miejskiej, artylerya, furwezy, korpus sanitarny, a nakoniec pułk huzarów Króla wirtembergskiego. O godzinie $9\frac{1}{4}$ zwiedzał Cesarz kościoł katedralny i skarbiec koronny, przyjmowany przez Namiestnika, marszałka krajowego i wydział krajowy. W szeregu stali ustawieni robotnicy z chorągwią stowarzyszenia do budowy tumu i powitali Cesarza trzykrotnym okrzykiem slawa. Oprowadzany przez prezydenta stowarzyszenia do budowy tumu zwiedzał Jego c. k. Mość restauracye wewnątrz i zewnątrz, i wyraził się z uznaniem o całym planie restauracyjnym. Publiczność licznie zgromadzona witała Najjaśn. Pana okrzykami. Br. Beust tegoż dnia rano przybył do Pragi.

Mowa deput. br. Moltke, miana w północno-niemieckim sejmie z powodu pożyczki na flotę, o której donoszono już drogą telegraficzną opiewa jak następuje: „Któryż rozsądny człowiek Panowie nie życzyłby sobie tego, żeby ogromne wydatki, które łożą w Europie na wypadek wojny, były przeznaczone na cele pokojowe? Ale na tej drodze, o której wspomniał jeden z poprzedzających mowców, t. j. na drodze międzynarodowych rokowań nigdy to zapewnie do skutku nie przyjdzie. Wojna jest tylko dalszym ciągiem polityki prowadzonej inną bronią. Jeden tylko jest środek, który do tego celu doprowadzić może, a tym jest, żeby w samym sercu Europy utworzyło się mocarstwo, które nie będąc podbijającem byłoby jednak tak potężne, żeby mogło zabronic prowadzić wojnę swoim sąsiadom. Dla tego właśnie sądzę, że jeżeli to błogosławione dzieło ma kiedy przyjść do skutku, to powinno ono wyjść z Niemiec, ale dopiero wtedy, kiedy Niemce będą dość silne, t. j., kiedy będą zjednoczone. Także wojskowość robi postępy i wynalazki, jak wszystko inne. Ale wynalazek nie jest jeszcze tem, co z niego ma być utworzone, chodzi o to ażeby go zastosować do potrzeb wojny. Nasze doskonałe karabiny iglicowe zostały wynalezione przed wielu laty, ale my potrzebowaliśmy lat 20 na to, aby z nich zrobić broń użyteczną dla wojny i przysposobić zapas milionowy. Nie jest więc wystarczającą rzeczą uważać co się dzieje gdzie indziej, lecz musimy sami robić z tem próby. Mówiono, że rząd rosyjski chce znieść używanie explodujących kul. Chodzi tu właściwie tylko o to, że w Rosyi nie chcą zaprowadzać explodujących kul karabinowych, ale czy Rosya przestanie używać granatów, i jak długo używają tychże inne mocarstwa, o tem bardzo powątpiewam. Powiedziano także, że kule ostatecznie wszelkie pancerze będą przebijać. Gdyby nas poprzedzający mowca co do tego mógł zapewnić, toby nam oszczędził bardzo kosztownych doświadczeń. Zdaje mi się jednak, że będziemy musieli przebyć najmniej dwie wojny jeszcze nim ta kwestya zostanie rozstrzygniętą, o ile statki pancerne i fortyfikacye mogą być użyteczne. Jak szanowny mowca tego argumentu przeciwko portowi w Kiel używać może, tego nie pojmuję. Moi Panowie! nasi sąsiedzi wiedzą to dobrze — nawet ci, którzy udają jakoby nie wiedzieli, że my ich zaczepiać nie chcemy. Ale powinni oni także wiedzieć, że my nie damy się zaczepić dlatego to właśnie potrzebujemy armii i floty, liczę też na patryotyzm tej izby, że przedłożoną przed rząd ustawę przyjmie."

O powyższej mowie dep. Moltke pisze „Constitutionnel" co następuje: Jenerał Moltke jest mężem znanym z szczerości i otwartości, a co więcej jeszcze znaczy, nie jest bynajmniej namiętnym rzecznikiem wojennej polityki, jakby się tego można spodziewać. Utrzymują nawet, że przed wyprawą z r. 1866 należał do tych niewielu wojskowych w Prusiech, którzy usiłowaniom stronnictwa wojennego stawili bardzo długo opór. Z tych powodów należy uważać za szczere te życzenia, które dla uspokojenia całej Europy wyraził. Po tej wstępnej uwadze zdaje się nam, że możemy bez narażania się na niebezpieczeństwo zostania fałszywie zrozumianymi zrobić niektóre zarzuty mowie jenerała Moltke. Czy szanowny jenerał, przypisując Niemcom rolę najwyższego sędziego polubownego co do pokoju Europy, rozważył skutki takiej sytuacyi? — Aby można innym państwom w sposób absolutny przepisywać jak się mają zachowywać, trzeba koniecznie — i obawiamy się, że p. Moltke właśnie to chciał powiedzieć — uzbrojonym być daleko silniej, niż reszta Europy, t. j. trzeba ludność obarczać takiemi ciężarami, któreby może po dłuższym czasie ludność znosić nie chciała. Historya uczy, co w takich wypadkach następuje: samo uzbrojenie zmusza w takich chwilach słusznie czy niesłusznie do skorzystania z swojej przeważnej siły. Jeżeli nastąpi to niesłusznie, to należy powątpiewać, czy się znajdą uczciwi ludzie jak jenerał Moltke, którzyby potrafili powstrzymać powszechną rewolucyę. Przy tem wszystkiem nie mówiliśmy jeszcze o tej możliwości, że sąsiedzi tej zwierzchniczej władzy Niemiec mogą nie chcieć uznawać i dla zabezpieczenia się od kroków zaczepnych z ich strony mogą swoje armie postawić na tej samej stopie wojennej. I cóżby się wtedy stało z tą piękną ideą pokoju i redukcyi armii, w imieniu której deputowany jenerał Moltke tak wymownie przemawiał?!

O świeżo ogłoszonych depeszach R. Napiera, które pułkownik Milward przywiózł, pisze „Engl. Corr.", że nie zawierają wiele nowych szczegółów nad te, które podały już do wiadomości korespondencye z teatru wojny w Abissynii. Co jest w nich nowego, daje się streścić w następujących słowach: Naczelny komendant podnosi wyraźniej, niż to uczynili korespondenci, przykre położenie, w jakiem znajdowała się armia dla braku wody i żywności, konie kawaleryi i zwierzęta ciężarowe trzeba było prowadzić 14 mil angielskich do pojenia. Ten brak nastąpił w skutek szybkiego posuwania się ku Magdali, gdyż otrzymane doniesienia kazały się obawiać, że Teodor obsadzi przesmyki Dzedda, albo Boczilo, i postępy armii znacznie przez to utrudni. Ażeby temu zapobiedz, przyspieszył Napier pochód z stosunkowo małą siłą wojska i z zapasami żywności tylko na pięć dni. Z wielką słusznością oceniają te depesze odwagę i wytrwałość wojska angielskiego, jak również i Abissyńczyków, którzy zwyciężeni na jednem miejscu, występywali z podwojoną odwagą w drugiem do nowej walki. Tylko dwom okolicznościom należy zawdzięczyć, że angielska armia nie poniosła większych strat. Angielskie kule zabijały wodzów abissyńskich, podczas kiedy Abissyńczycy w używaniu broni palnej nie byli wćwiczeni, gdyż Teodor dał im ją dopiero dzień przed bitwą.

W korespondencyi z Rzymu do „Czasu" krakowskiego czytamy między innemi: „Bardzo ważna, jeśli powszechnie przewidzenia się sprawdzą, gotuje się obecnie zmiana w tutejszym rządzie. Kardynał Antonelli, jak zapewniają w urzędowych sferach, ustąpić ma wkrótce od steru władzy. Zdrowie jego jest mocno stargane, a dodróż do wód w Niemczech zdaniem lekarzy staje się dlań niezbędną. Wiadomo, że imię kardynała Antonellego i wewnętrzne status quo w zarządzie państwa są niejako „stożsamione" w oczach mnóstwa osób, które w słynnym dyplomacie rzymskim uosobienie całego systemu upatrują. Też osoby mniemają, że cofnięcie się kardynała Antonellego loicznem następstwem zmianę systemu pociągnie za sobą. Nie ośmieliłbym się im przyznać bezwarunkowo słuszności. W długą należałoby się wdać rozprawę i w drobiazgowy rozbiór tutejszego położenia i stosunków, aby dokładnie oznaczyć, gdzie się osobisty wpływ sekretarza stranu papieskiego zaczyna i kończy, jak dalece ulega prawom, tradycyom lub względom wyższym od siebie, a znów jak dalece nadaje ogólnemu tokowi spraw i wypadków popęd swej osobowości i kierunek swej woli. Zkądinąd nie mógłbym także twierdzić, że pomienione osoby mylą się całkowicie i że zmiana indywidualności nie stanie się pod żadnym względem modyfikacyą położenia i polityki. Następcą kardynała Antonellego, jako sekretarz stanu, prezes rady ministrów i minister spraw zagranicznych, zostałby kardynał Berardi teraźniejszy minister handlu i robót publicznych, niegdyś jako nuncyusz apostolski do Petersburga przeznaczony. Jestto zapewne jeden z najznakomitszych talentów, jakiemi ta stara dyplomacyi stolica mogła się poszczycić od dawna. Mylnie przypisywano niegdyś kardynałowi Berardemu nieprzychylność względem polskiego narodu; owszem, o ile nam wiadomo, dostojnik ten jest bardzo nam przychylny dzisiaj i sam podobno układał żółtą księgę o stosunkach Stolicy Świętej z Rosyą, co takie wrażenie w dyplomatycznym świecie sprawiła."

„Książę Robert parmeński, który tu obecnie bawi, żeni się z siostrą Franciszka II. Maryą Pią, chrzestną córką Piusa IX. Ślub odbędzie się w Rzymie i będzie dany przez samego papieża."

„Bandy rozbójnicze ukazują się znowu w znacznej ilości w państwie papieskiem. D. 13. b. m. nastąpiła potyczka między żuawami a jedna z tych band w okolicach Fondi w lasach Caserty. Herszt i dwóch zbójców poległo. Nikt nie padł ze strony wojska."

Izba Księstw Naddunajskich na posiedzeniu w dniu 9go b. m. załatwiła nakoniec po długich debatach ustawę względem kolei żelaznych. Obiedwie koncesye pp. Strussberga i Offenheima, zestawione w jednem przedłożeniu, przyjęto w imiennem głosowaniu 79 głosami przeciw 23. Pięciu członków wstrzymało się od głosowania. Koncesya udzielona p. Offenheimowi dotyczy linii z Suczawy na Roman do Jas z koleją boczną do Botuszan. Znacznie odleglejszą jest linia poruczona panu Strussbergowi, obejmuje bowiem koleje z Roman do Galaczu, Braiły, Buzeo, Plojeschtu i Bukaresztu, dalej z Bukaresztu na Pitesht i Krajowę do Turnu Severin, a nakoniec linię boczną z Buzeo do Fokszan. Koleje żelazne są dla Rumunii niezaprzeczenie wielką potrzebą, przyznać jednak trzeba, pisze „Allg. Augs. Ztg.", że zawotowane koncesye z gwarancyą $7\frac{1}{2}$ prc. ze strony państwa i kosztami budowy 280.000 frank. za każdy kilometr wkładają na kraj niezmierny ciężar. Ale jakby na tem nie było dosyć, minister robót publicznych przedłożył izbie deputowanych nową koncesyę dla angielskiego towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju. Z zastrzeżeniem przyzwolenia obu izb udzielono tę koncesyę Anglikowi Alfredowi Bertt, nadając mu prawo żeglugi na Dunaju i wszystkich spławnych rzekach Rumunii, chociaż traktaty paryskie jeszcze przed 12 laty każdemu to prawo zapewniły. Księstwa Naddunajskie poręczaja p. Bertt 10 prc. pod warunkiem jednak, że okręta jego będą używać pawilonu rumuńskiego, że czwarta część załogi będzie się składać z poddanych rumuńskich, że każdy statek będzie miał na pokładzie kapitana z marynarki rumuńskiej, który wprawdzie ustąpi kapitanowi spółki pierwszeństwa w kierowaniu statkiem, ale będzie przestrzegał przepisów policyjnych, i że wojsko rumuńskie będzie transportowane okrętami spółki po zniżonych cenach, mianowicie oficerowie o 50 prc., żołnierze o 33 prc. taniej. Kapitał towarzystwa ma wynosić $7\frac{1}{2}$ milionów franków. Koncesyę udzielono na lat 20. Spółce przyznano prawo sprowadzenia statków, maszyn i wszelkich materyałów bez opłaty cła.

Kronika.

(Loterya fantowa), urządzona w niedzielę w ogrodzie Jezuickim na dochód zakładu sierót św. Teresy, wydała nad spodziewanie dobre rezultaty. Biletów wstępu sprzedano za 999 złr. 60 c. Gdy wstęp od osoby kosztował 10 c., a bilet familijny na 4 osoby 30 c., można przypuszczać, iż około 12.000 osób wzięło udział w tej zabawie. Losów sprzedano także bardzo wiele, a choć wygrane nie miały wielkiej wartości, każdy pocieszał się tem, że dał swoje pieniądze na cel dobroczynny. Trzy muzyki, o ile nam wiadomo, bezpłatnie biorące udział w uroczystości, i piękne ognie sztuczne wraz z słońcem elektrycznem przyczyniły się do urozmaicenia przyjemności tego wieczora.

(Wyścigi konne.) W poniedziałek odbył się główny bieg o nagrodę cesarską 500 dukatów. Tą razą wykluczone były według programu konie, niebędące własnością poddanych Austryi lub królestwa węgierskiego. Meta $2\frac{1}{2}$ mili angielskiej (około 2200 sążni wiedeńskich). Wkładka 200 złr., wycofanie połowę tej sumy. Z 6 koni zapisanych wycofano dwa (jeden hr. Mikołaja Esterhazego, drugi hr. Antoniny Dzieduszyckiej); stanęły więc do biegu konie: ks. Ludwika de Rohan ogier Rama i klacz Camelia, hr. Alfreda Potockiego Flora i hr. Stefana Zamojskiego Sygnał, który już dwa razy zwyciężył w tegorocznych wyścigach. Konie księcia Rohana miały nad współzawodnikami tę przewagę, że wspierały się nawzajem, t. j. Camelia nużyła ich, wysuwając się naprzód, i zmuszając inne konie zaraz początku do większych wysileń, podczas gdy Rama oszczędzał swe siły na koniec biegu. Mimo to Sygnał trzymał się dzielnie, i do ostatniej chwili zwycięstwo było wątpliwem. Nakoniec wygrał jednak Rama o całą długość konia. Sygnał był drugi u mety, trzecia z kolei przybyła Flora. Bieg trwał minut 3 sekund 8, a więc odbył się z szybkością, wynoszącą 6 mil na godzinę. Bieg II., tak zwany Sweepstake (o nagrodę honorową) rehabilitował młodzież naszą w obec zarzutu, jakoby zupełnie nie posiadała tradycyjnej polskiej zręczności w jeździe konnej. Oprócz porucznika hr. Chorińskiego, jadącego na własnym koniu, wzięli udział w tym biegu: p. Tuczyński na koniu hr. Baworowskiego i p. Kellerman. Wygrał Dyadem, koń hr. Chorińskiego; drugi przybył do mety Hockum hr. Baworowskiego, koń nieco za ciężki i bez ognia. Tylko zręczności i usiłowaniom jeźdzca przypisać należy, że mi-

nał słup dystansowy przed końcem biegu, który trwał 2 minuty 29 sekund.

W biegu III. o nagrodę 300 złr. w. a. goniły: hr. Tarnowskiego klacz Niczego i ks. Sanguszki ogier Carogród. — Niczego odniosła zwycięstwo.

— Z Sanoka donoszą: W dniu 19. czerwca b. r., jako w rocznicę śmierci Cesarza Maxymiliana, odprawionem zostało w Sanoku, za staraniem pp. Wilhelma Kwiatkowskiego, kawalera orderu Gwadalupy, i Jana Okołowicza, żałobne nabożeństwo. Władze cywilne i wojskowe, tudzież mieszkańcy miasta z burmistrzem na czele, jako i ludność z okolicy, zebrali się w licznym orszaku na ów obchód dla uczczenia pamięci nieboszczyka. W pośrodku nawy kościelnej wznosił się wspaniały katafalek, poprzedzony wierzbą płaczącą. W całem przystrojeniu go przebijał się gust wytworny i bogactwo, dozwalające urzeczywistnić się fantazyi. Na trumnie karmazynowej stał mały krzyż kościelny, krepą okryty, i gorzały tylko dwie świece w żałobnym wygiętym świeczniku. Na przedzie katafalku złożone były na aksamitnem wezgłowiu: korona, berło i miecz, godła nieboszczyka, wśród pięknie ustawionych sztandarów i armatury wojskowej. Okalały ten niezwykły katafalk kolumny z karabinów, opasane zielonemi splotami. Na kolumnach gorzały kagańce płomieniem czerwonym, znamieniem krwi poświęconej, a poniżej szeregi świéc jarzących. Po nad tem wszystkiem unosił się w powietrzu anioł, niosący wieniec z liści dębowych; co wśród zmroku panującego w świątyni czarnym kirem obleczonej i poważnej muzyki organów usposobiło do uroczystej modlitwy.

Jednocześnie odbyło się nabożeństwo żałobne w cerkwi, gdzie na mogile złożono wizerunki ostatnich chwil życia ś. p. Maxymiliana, tudzież w synagodze żydowskiej.

Ostatnia poczta.

Monachium, 22. czerwca. Proces hr. Gustawa Chorinskiego przed sądem przysięgłych rozpoczął się dziś po 8. godzinie zrana w obec bardzo licznego zgromadzenia publiczności. Porządek utrzymują żandarmi i żołnierze od piechoty. Loże dziennikarzy zajmują sprawozdawcy dzienników krajowych i zagranicznych. Obżałowany, którego znacznie pierwej przywieziono powozem do gmachu sądowego, wchodzi do sali o godz $8^{1}/_{4}$ i usiada na krześle przed którym stoi stoliczek, obok stoi żandarm.

Po ukonstytuowaniu się sądu przysięgłych prezydujący zadaje obwinionemu zwykłe zapytania co do stosunków osobistych. Obżałowany odpowiada silnym głosem. Następnie przysięgli składają przyjęgę a po krótkiej przerwie prokurator odczytuje oskarżenie, które kończy się temi słowy: Na podstawie tego oskarża się Gustawa hr. Chorińskiego o zagrożoną karą śmierci, zbrodnię udziału w morderstwie popełnionem d. 21. listopada 1867 przez Julię Ebergenyi na jego małżonce."

Gdy była mowa o powierzchownem wychowaniu i lekkomyślnym sposobie życia p. Ebergenyi obżałowany przerywał utrzymując, że to nie prawda, za co prezydent upominał go, aby się zachował spokojnie.

Pomiędzy obecnymi zasiada także książę Karol Teodor.

Belgrad, 22. czerwca. Policya wydaliła z Belgradu kilku jawnych stronników frakcyi rewolucyjnej. Jeden z nich b. słuchacz praw Aksentia Mijalovits pociągnięty został pod śledztwo jako współwinny w sprzysiężeniu. Dzisiejszej nocy został uwięziony ojciec kapitana Mirzailovitsa, kapitan był przeznaczony przez spiskowców do zamordowania ministra wojny.

Rotmistrz Nenadovits, który sobie poprzecinał żyły zaczyna przychodzić do zdrowia.

Belgrad, 22. czerwca. Wykonanie wyroku na kapitanie Mirzailovits odłożono do trzech dni ponieważ przyrzekł poczynić odkrycia. Do sądu wojennego powołano jako asesorów trzech obywateli belgradzkich ponieważ obiegały wieści, że sąd gwałtownemi środkami przymusza obżałowanych do zeznań.

Washington, 20. czerwca. Prezydent Johnson założył weto przeciwko bilowi powołującemu Stan Axkauxas do kongresu. Pomimo tego izba reprezentantów przyjęła bil 110 głosami przeciw 31.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Fr., z Łuczyc — Hr. Rey W., z Widełek. — Hr. Tyszkiewicz Zd., z Wyrnic. — Gorajski K, z Jasła. — Kolarski St, z Brzyska. — Mysłowski Józef, z winiacza. — Haller H., z Krakowa.

Hotel europejski: Gniewosz St., z Trzcianic. Korwin Jan, z Jureczkowa. Malczewski St., z Cześnik. — Pawłowski Felix, z Branowa. — Wojciechowski W., z Dąbrowic. — Zibor-Rylski E., z Ostrowa.

Hotel angielski: Kunaszowski H., z Żelibor. — Jasiński Fr., z Zahajpola. — Dr. Fedorowicz Jan, z Okna. — Drzewiecki K., z Remenowa. — Żaba St., kr. ang. kap., z Głobic. — Anlauf Józef, z Prus. — Skrzyński St., z Bystrowic.

Hotel Kuhna: Chrząstowski Rom., z Burzyna. — Kunaszowski Wł., z Kutyszcz. — Norowski Jak., z Koniuszek. — Zieliński A., z Niecowa.

Hotel krakowski: Chajęcki T., z Żurawna. — Chyliński M., z Rakowa. — Mochnacki Ig., z Toustoług. — Wartanowicz K., z Głuszkowa.

Pod Nr. $458^{1}/_{4}$: Gross H., z Bolechowa.
Pod Nr. $179^{2}/_{4}$: Piłatowski M., z Bóbrki.
Pod Nr. $514^{4}/_{4}$: Katyński St., z Grodowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. czerwca.

PP.: Hr. Wallis, c. k. jenerał, do Tarnowa. — Rodakowski M, c. k pułk., do Tarnopola. — Hr. Gatterburg Gw., c. k porucz., do Wiednia. — Nowakowski A., adw., do Rzeszowa — Br. Brunicki S., do Zaleszczyk. — Hoppen Ap., do Zwaryczowa. — Jaroszyński N, do Podhajczyk. Jordan K., do Kunkowic. — Kownacki A., do Czernic. — Łokuciejowski Ad, do Lipki. — Łukasiewicz J., do Wiednia. — Obertyński Leop. i Zdz., do Stronibab. — Poźniak W., do Sanoka. — Tworowski W., do Mikłaszowa. — Zagórski M., do Srodopolec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 73	+ 16 4	71.	Pd b sł.	0
2. god po poł.	326 36	+ 22 4	38.	Pd. „	2
10. god. wiecz.	326.18	+ 15.8	71.	W. „	1

TEATR.

Dziś (przed. niem. **„Die schöne Helena"**, opera komiczna w 3 oddziałach. Trzeci występ gościnny panny Fryderyki Fischer i p. Albina Swobody.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
Dnia 22 czerwca								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	203	—	203	10	203	—	204	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	182	75	183	75
„ banku hip. galic.		—	—	—	-	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	76	95	77	35
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)		—	—	—	73	30	73	70
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	87	60	88	25
Oblig. ind. gal.	—	—	—		65	40	65	75
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	50	89	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	76	25	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski		—	—	—	5	48	5	52
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	51	5	55
Napoleondor	—	—	—	—	9	21	9	27
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	82
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58	1	59
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	40	9	48
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	$76^{3}/_{4}$	1	$71^{3}/_{4}$
Srebro	—	—	—	—	113	25	114	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20 czerwca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63 30	63 40
od kwietnia do października po 5%	63.—	63.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	69.—	70
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74.50	75 —
Metaliki po 5%	57 30	57 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	165.50	166.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.—	166 —
Przez. do wyl. z r. 1854	79 50	79 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 60	84 80
Przez. do wyl. z r 1860 po 100 zł.	92.50	93 —
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	88 20	88.40
Renty Como po 42 l. austr.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	91.50	92 50
Węgier	75 —	75.50
Galicyi	65 —	65 50
Siedmiogrodu	69 50	70 —
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.—	100.50

2. Akcye.

Banku narodowego	711.—	712 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	193 50	193 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600	605 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	134.55	135.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1785.—	1787.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	257 60	257.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178 25	178 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	164.—	164,50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	202	203 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.50	182.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	520 —	522.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	74 —

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.—	92.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73 —	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88 50
Węgier. Towar. ziemskie po $5^{1}/_{2}$%	92.50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	99.—	99.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.50	88.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.50	95.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.30	135 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93 50	94 —
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	165.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „	28 —	28 50
St. Genois „ 40 „ „	25.50	25 75
Windischgrätza 20 „ „	19. —	19 50
Waldsteina 20 „ „	22.50	22 75
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.50	96 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96 65	97.—
Hamburg za 100 M. B.	85.55	85.70
Londyn za 10 ft. szt.	115.90	116.10
Paryż za 100 fr.	46.—	46 05

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	5.53	5.54
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.24	$9.24^{1}/_{2}$
Rosyjski imperyał	9.50	9 55
Talar związkowy	$1.70^{1}/_{2}$	1.71
Srebro	113.50	114 —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22 czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	50
„ z procentami z maja i listopada	58	50
5% pożyczka narodowa	63	49
Losy z 1860 roku	84	80
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	193	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	75
Srebro	113	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	$51^{1}/_{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1378) **Kundmachung.** (1)

Nr. 29100. Zur Sicherstellung der Conservationsbauherstellungen auf der Biała-Stryj-Sniatyner-Strasse im Baubezirke Neu-Sandec in den politischen Bezirken Neu-Sandec und Limanowa für die dreijährige Bauperiode, das ist pro 1868, 1869 und 1870, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der Fiscalpreis für die pro 1868 präliminirten Arbeiten beträgt 8642 fl. 42 kr. öst. W.

Die Kostenüberschläge, dann die diesbezüglichen allgemeinen und speziellen Baubedingnisse, namentlich die mit der hierortiger Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim k. k. Bezirksamte in Neu-Sandec eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegte, vorschriftsmäßig verfaßten Offerten mit der Erklärung, ob sie die fraglichen Coservationsbauten blos für das Jahr 1868 oder für die ganze dreijährige Periode und gegen welchen Procenten-Nachlaß übernehmen wollen, längstens bis 1. Juli d. J. beim genannten Bezirksamte zu überreichen.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte, wird keine Rücksicht genommen werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 29100. Dla zabezpieczenia budowli i robót zachowawczych na gościńcu między Białą, Stryjem i Sniatynem w Nowo-Sandeckim okręgu budowniczym w politycznych powiatach Nowo-Sądeckim i Limanowskim na trzyletni peryod budowy, t. j. na lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę zapomocą ofert.

Cena fiskalna robót, oznaczonych na rok 1868 wynosi 8642 zł. 42 kr. w. a.

Kosztorysy, tudzież odnośne tak ogólne jakoteż osobne warunki budowy, mianowicie zaś obwieszczone tutejszem rozporządzeniem z 13go czerwca 1856 liczba 23821 warunki licytacyi ofertowej można przeglądać w ces. król. urzędzie powiatowym w Nowym Sączu.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się, ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu z oświadczeniem, czy chcą objąć rzeczone roboty zachowawcze tylko na rok 1868 czy też na cały trzyletni przeciąg czasu i z jakiem opuszczeniem procentów wnieśli najdalej po dzień 1go lipca 1868 do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Oferty nieułożone podług przepisu lub też nienadesłane w swoim czasie, nie będą wcale uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. czerwca 1868.

(1389) **Kundmachung** (3)

des k. k. Finanzministeriums, betreffend Maßnahmen zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise.

Nr. 32161. Zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise, wird denjenigen Partheien, welche in der Zeit vom 20. Juni 1868 angefangen bis zum Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise Salz zum menschlichen Genusse zu den dermaligen höheren allgemeinen Verschleißpreisen in einer Menge von mindestens zwanzig Wiener Centnern bei einem k. k. Salzverschleißamte kaufen, die Rückvergütung der zwischen dem Ankaufspreise und dem für die betreffende Bezugsniederlage festgesetz werdenden ermäßigten Verschleißpreise entfallenden Preisdifferenz unter den nachfolgenden Bedingungen zugestanden:

1. Hat die Partei beim Salzbezuge dem betreffenden k. k. Salzverschleißamte die Inanspruchnahme der Rückvergütung der Preisdifferenz unter Bezeichnung des Gefällsorganes (Zoll-Waaren-Controllsamt, Finanzwach-Commissariat, Finanzwach-Abtheilung), dessen Controle sie sich unterzieht, mündlich anzumelden.

2. Das lose Salz muß auf Kosten der Partei in Säcken, Fässern, Kisten oder Wägen, die sich zur Anlegung des ämtlichen Verschlusses eignen, verpackt, und hieran vom Salzverschleißamte der ämtliche Verschluß, für welchen die Partei die gesetzlichen Gebühren zu entrichten hat, angelegt werden. Stöckel oder Hurmanen bedürfen der Verpackung und des ämtlichen Verschlußes nicht.

3. In der jeder Partei beim Salzbezuge vom Verschleißamte vorchriftsmäßig zu erfolgenden Bollete muß von dem Amte nebst der Register-Zahl und dem Namen der Partei die Anzahl der ihr verabfolgten Stöckel, Hurmanen, Kisten, Fässer, Säcke ꝛc. die Gesammtsalzmenge, der dafür bezahlte Ankaufspreis, die Zahl und Gattung der angelegten Siegel, die hiefür geleistete Vergütung und das Gefällsorgan bezeichnet werden, welches nach Absatz 1 zur Controllsamtshandlung berufen ist. Die im Verschleißamte verbleibende Registerstammbollete muß vom Verschleißamte in gleicher Weise ausgefertigt werden.

4. Die Partei ist verpflichtet, die bezogene Salzmenge mittelst Nachweisung des Bezuges durch die **ad 3** erwähnte Bollete an das darin bezeichnete Controllsorgan längstens 8 Tage nach Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise zu stellen, und soferne die Stellung des Salzes vor dem Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise erfolgt, dasselbe in die ämtliche Niederlage, wo solche vorhanden ist, sonst aber in ein von der Partei zu beschaffendes, zur Anlegung des ämtlichen Verschlußes geeignetes Magazin auf ihre Kosten vollständig, unter gefällsämtlicher Mitsperre einzulagern. Findet das Gefällscontrolsorgan, welches die vollständige Abwage der gestellten Salzmenge auf Kosten der Partei zu fordern berechtigt ist, einen mehr als ½ Percent betragenden Unterschied, oder sonst die Salzsendung mit der Bollete nicht übereinstimmend, so darf eine Einlagerung unter ämtlicher Mitsperre nicht gestattet, rücksichtlich die zur Erlangung der Rückvergütung des Salzpreisunterschiedes in den folgenden Absätzen der gegenwärtigen Kundmachung vorgezeichnete Amtshandlung nicht gepflogen werden.

5. Das nach Punct 4 ordnungsmäßig eingelagerte Salzquantum wird vom Gefällsorgane, unter Gegenzeichnung der Partei, in einem **in duplo** augefertigten Revisionsbogen wovon ein Pare in Händen der Partei belassen wird, unter Bezeichnung des Verschleißamtes, von welchem das Salz bezogen wurde, der Registerzahl der Bollete und der darin nach Punct 3 über Collienanzahl, Salzmenge, Salzankaufspreis, Verschluß ꝛc. enthaltenen Daten ersichtlich gemacht werden.

6. Aus dem Verschlußlager (Punct 4) kann die Partei die zum Verschleiße erforderliche Salzmenge unter Intervention des Gefälsorganes jederzeit beziehen, die bezogene Salzmenge muß jedoch in beiden Parien des Revisionsbogens in Ausgabe gestellt und jeder Ausgabspost die Bestätigung des Gefällsorganes und die Gegenzeichnug der Partei beigefügt werden.

7. Das am Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise im Verschlußlager befindliche Salz wird nach vorläufiger genauer Abwage vom Controlorgane der Partei freigegeben und das diesfällige Salzquantum in den ordnungsmäßig abzuschließenden, vom Controlsorgane wie von der Partei zu unterfertigenden beiden Parien des Revisionsbogens in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht.

8. Erfolgt die Stellung des Salzes nach dem Tage der Activirung der ermäßigten Salzverschleißpreise innerhalb der im 4ten Puncte festgesetzten achttägigen Frist, so muß, bei sonst anstandslosem Befunde, die Gewichtsmenge mittelst Abwage erhoben, und das Ergebniß in den nach den Puncten 5 und 7 aufzulegenden und abzuschließenden Revisionsbögen in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht, zugleich aber das Salz der Partei freigegeben werden.

9. Das Controllsorgan ist verpflichtet, den abgeschlossenen Revisionsbogen, belegt mit der von der Partei einzuziehenden Bollete (Punct 3), der vorgesetzten Behörde sogleich vorzulegen, welche letztere denselben unverzüglich directe derjenigen Finanzlandesbehörde, Finanzdirection oder Salinendirection einzusenden hat, der das Salzverschleißamt, von dem der Salzbezug stattgefunden hat, untersteht.

Die nach vorstehenden Paragraphen den im §. 1 genannten Controlsorganen obliegenden Amtshandlungen sind von je zwei Angestellten (dem Einnehmer und Controlor, oder deren Stellvertreter, dem Finanzwachcommissär, rücksichtlich Respicienten oder Abtheilungsleiter nebst einem zweiten Angestellten) unter solidarischer Verantwortung zu vollziehen.

10. Die nach Punct 9 bei den Behörden einlangenden Revisionsbögen werden von den Rechnungsdepartements dieser Behörden im Entgegenhalte zu den Salzverschleißregistern geprüft, bei anstandslosem Befunde, der Betrag der, des Partei für das in den Abschlüssen der Revisionsbögen (Puncte 7 und 8) aufgeführte Salzquantum gebührenden Rückvergütung festgesetzt und die Casse des Verschleißamtes zur Auszahlung an die Partei unter der Bedingung ermächtiget, daß dieselbe das in ihren Händen verbliebene Pare des abgeschlossenen Revisionsbogens (Puncte 5, 7 und 8) beibringe, wonach im Falle der Uebereinstimmung dieses von der Partei beigebrachten Revisionsbogens mit der liquidirten Pare die Auszahlung des liquidirten Betrages gegen stempelfreie Abquittirung auf dem Ersteren zu geschehen hat.

Im Falle der Nichtübereinstimmung der Revisionsbögen sind die Verschleißämter nicht ermächtiget, ohne vorläufig bei der vorgesetzten Finanzlandesdirection, Finanzdirection oder Salinendirection einzuholende Entscheidung eine Rückvergütung zu leisten, gleichwie diese Behörden bei sich ergebenden Anständen, ohne jedes Bedenken besetigende Behebung derselben, die Zahlungsanweisung einer Rückvergütung nur mit Genehmigung des Finanzministeriums zu erlassen berechtiget werde.

Die vorstehenden Bedingungen haben auch für Parteien, denen Salzcredite bewilligt sind, volle Anwendung, mit dem Unterschiede, daß in den Bezugsbolleten (Punct 3) die Creditirung des Salzankaufspreises ersichtlich zu machen ist, dann, bei der Liquidirung der Rückvergütungen der hievon an das Aerar zu leistende Zinsenersatz welcher bei, gegen bankfähige Wechsel, bewilligten Crediten mit vier Percent, bei Hypothekar-Crediten mit fünf Percent zu berechnen ist, in Abzug gebracht wird.

11. Rückvergütungen, welche bis letzten September 1868 nicht behoben wurden, werden nach Ablauf des Monates September 1868 nicht geleistet.

Sämmtliche k. k. Salzverschleißämter, dann die Zoll- und Waarencontrolsämter, Finanzwach-Commissariate und Finanzwach-Abtheilungen, mit Ausnahme jener in Dalmatien, und alle Finanzbehörden, mit Ausnahme jener in Dalmatien, so wie die Salinen- und Forstdirection in Gmunden werden durch gegenwärtige Kundmachung an Verordnungsstatt an die genaue Beobachtung der vorausgeschickten Bestimmungen gebunden.

Wien, am 15. Juni 1868.

(1372) **E d y k t.** (3)

L. 3162. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem masę kredalną Wacława Rzewuskiego, a względnie co do życia i miejsca pobytu niewiadomego Wacława Rzewuskiego, że przeciw tejże a względnie temu pan Kornel Lewicki pozew o wyekstabulowanie ciążącej na dobrach Torhowa i Machnowcach ut Dom. 73. pag. 367. n. 65. on. i Dom. 73. pag. 280. n. 71. on. odpowiedzialności razem z zanotowaną sekwestracyę tychże dóbr, i równocześnie wyeliminowanie tegoż na 11. miejscu kolokowanego ciężaru z tabeli płatniczej z dnia 21., 26. lutego 1866 l. 5408 pod dniem 28. stycznia 1868 l. 810 wytoczył, i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na 21. września 1868 o godzinie 11tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwany z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, c. k. sąd obwodowy w Złoczowie celem zastępywania go i na jego niebezbieczeństo i koszta za kuratora ustanowił mu tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Mijakowskiego, z którym wytoczona sprawa wedle dla Galicyi przypisanego postępowania cywilnego przeprowadzoną zostanie.

Upomina się zatem niniejszym edyktem zapozwanego, aby albo w terminie sam się zgłosił albo potrzebne dowody prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, albo także innego zastępcę sobie obrał, i sądowi tutejszemu tegoż wskazał, w ogóle aby do obrony potrzebne prawem przepisane środki przedsięwziął, gdyż z zaniedbania tychże powstałe następstwa sam sobie będzie musiał przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. czerwba 1868.

(1363) **E d y k t.** (3)

Nr. 9149. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, iż pp. Edward Hillenbrand i Jan Roaert dw. im. Torosiewicz, jako administratorowie masy leżącej ś. p. Mikołaja Torosiewicza właściciela dóbr Sopowa przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Tadeuszowi Zabielskiemu, a w razie jego śmierci tegoż masie spadkowej i jego również niewiadomym z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobiercom o extabulacyę praw wedle dom. 55 pap. 429 nr. haer. 4 et 5 dalej dom. 101 pag. 312 n. 20½ on. w stanie czynnym i biernym dóbr Sopowa intabulowanych na dniu 14. maja 1868 do l. 9149 pozew wytoczyli. W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy dzień sądowy na 21. lipca 1868 o godzinie 10. zrana i pozwanych wyżej wzmienionych zawzywa się, ażeby na terminie powyższym lub sami stanęli, lub też ustanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Maciejowskiego potrzebną do obrony udzielili informacyę, lub innego obrońcę sobie obrali, i o tem sądowi donieśli; w ogóle wszelkie do obrony potrzebne kroki sami przedsięwzięli, w przeciwnym bowiem razie złe z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sami sobie przypiszą.

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 25. maja 1868.

(1329) **E d y k t.** (3)

Nr. 2665. C. k. sąd obwodowy w Przemyslu podaje niniejszym edyktem do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. austr. banku narodowego we Wiedniu i dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego, gdy w skutek odezwy c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 26. kwietnia 1867 L. 22893 w sprawie egzekucyjnej uprzyw. austr. banku narodowego przeciw Karolowi Seligmanowi o zaspokojenie sumy 4824 złr. 87 kr. w. a. z pn. dozwolona i t. s. uchwałą z dnia 1. czerwca 1867 L. 6042 w trzech terminach rozpisana przymusowa sprzedaż dóbr Bobrówka do skutku nie przyszła, na podstawie powyższej uchwały c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 26. kwietnia 1867 L. 22.893 celem zaspokojenia wierzytelnosci tak uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 4824 złr. 87 kr. w. a. z odsetkami po 6 % od dnia 6. sierpnia 1865 z prowizyą zwłoki od pojedyńczych rat procentowych po 6 % od dnia płatności aż do dnia zapłaty obliczyć się mającą z dawniejszą zaległością i prowizyą zwłoki w kwocie 2 złr. 7 kr. w. a., niemniej kosztów przyznanych 9 złr. 52 kr. i 70 złr. 82 kr. i dalszych 16 złr. 60 kr., nareszcie teraźniejszych w ilości 12 złr. 82 kr. w. a., jako też celem zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie 10.479 złr. 3½ kr. m. k. czyli 11.003 złr. ½ kr. w. a. wraz z prowizyą 4 % od dnia 1. lipca 1863 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 315 złr. m. k. czyli 330 złr. 75 kr. w. a. od dnia 1. lipca 1863 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia 1. października 1866 po 4 %, zaś od 1. października 1866 do dnia uiszczenia po 6 % liczyć się mającą, z potrąceniem wszakże uiszczonej może na rachunek tej wierzytelności kwoty, nakoniec kosztów w kwocie 22 złr. 89 kr. i 18 złr. 37 kr. w. a. i teraźniejszych w ilości 6 złr. 2 kr. w. a. przymusowa sprzedaż dóbr Bobrówka w obwodzie Przemyskim położonych Karola Seligmana własnych, w jednym terminie rozpisuje się, która na dniu 3. sierpnia 1868 o 10. godzinie przed południem pod następnemi t. s. uchwałą z dnia 1. czerwca 1867 L. 6042 do publicznej wiadomości podanemi warunkami z dodatkiem tylko, że najniższa cena sprzedaży kwota 25.000 złr. w. a. postanawia się, przedsięwziętą będzie, a mianowicie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość wedle statutów na 36.960 złr. w. a. obliczoną. Dobra te na tym terminie niżej ceny wywołania, jednakże tylko najmniej za 25.000 (mówię dwadzieściapięć tysięcy) złr. w. a. sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania w sumie 3696 złr. w. a. w gotowiznie w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego — lub w takich listach banku narodowego, lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną liczyć się mających do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć. Akt oszacowania, wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze do przeglądu się znajdują.

O tej licytacyi obydwie strony wierzycieli hipotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych p. Maryę ks. Lubomirską, p. Wandę hrabiankę Zamojską, p. Józefę z Walickich hr. Zamojską i p. Majera Steina, tudzież tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyę rozpisująca, albo wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła i którzyby po 6. maju 1866 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora dla ostatnich już pierwej, dla pierwszych teraz w osobie p. adw. Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adw. kraj. Dra. Regera postanowionego i przez edykta zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 24. kwietnia 1868.

(1391) # Kundmachung.

Nro. 33636. Der verstorbene Gutsbesitzer Vincenz Ritter Łodzia Poniński hat ein Capital von 30.000 fl. C. M., welches in öffentlichen Creditseffecten fruchtbringend angelegt wurde, zu dem edlen und gemeinnützigen Zwecke gewidmet, daß die jährlich entfallenden Interessen zu Prämien für dürftige Handwerkergesellen zur Unterstützung derselben bei Eröffnung des Gewerbes verwendet werden sollen, nach der ausdrücklichen Willensmeinung des Stifters werden die Jahresinteressen des Stiftungscapitals in vier ungleiche Prämien vertheilt und solche jenen Handwerkergesellen baar eingehändigt, welche die betreffende Prämie bei der Ziehung durch das Loos ziehen werden.

Bei der diesjährigen, am 19. Juli stattfindenden Prämienziehung, wozu der Concurs hiemit ausgeschrieben wird, kommen folgende Prämien zur Vertheilung:

I. Prämie mit . . . . . 606 fl.
II. Prämie " . . . . . 505 "
III. Prämie " . . . . . 404 "
IV. Prämie " . . . . . 303 "

Zur Ziehung der Loose werden diejenigen Handwerksgesellen zugelassen, welche:

a) im Königreiche Galizien und Lodomerien mit Einschluß des Großherzogthums Krakau gebürtig und daselbst zuständig sind;
b) sich zur katholischen Kirche, sei es römischen, griechischen oder armenischen Ritus bekennen;
c) den bestehenden Gewerbsvorschriften gemäß irgend ein Handwerk ordentlich erlernt haben und die Fähigkeit und die gesetzliche Eignung zum selbständigen Betriebe desselben besitzen, aber armuthshalber die zum selbständigen Betriebe ihres Handwerks nöthige Werkstätte nicht einzurichten vermögen;
d) sich über ihr moralisches Wohlverhalten durch ein vom zuständigen Pfarramte ausgestelltes und in den Städten Lemberg und Krakau von der k. k. Polizei-Direction, an anderen Orten von dem betreffenden k. k. Bezirksamte bekräftigtes Moralitätszeugniß ausweisen können.

Diejenigen Handwerksgesellen, welche sich an der Ziehung betheiligen wollen, haben ihre darauf bezüglichen Gesuche längstens bis 13. Juli l. J. bei der k. k. Statthalterei in Lemberg einzubringen und die vorangeführtrn Erfordernisse nachzuweisen.

Ueber die Zulassung zur Betheilung an der Ziehung wird die von der k. k. Statthalterei delegirte Commission entscheiden, welcher auch die Vornahme und Ueberwachung der Ziehung zusteht.

Diejenigen, welche bereits mit einer Prämie aus dieser Stiftung betheilt werden, haben kein Recht sich an einer nachfolgenden Ziehung zu betheiligen.

Jeder Bewerber hat sich am 18. Juli l. J. in dem Versammlungslocale des Lemberger Gesellenvereins persönlich der Commission vorzustellen, welche die Identität des Bittstellers constatiren wird.

Am Losungstage, d. i. am 19. Juli d. J., findet in der Lemberger Domkirche ritus latini eine Seelenandacht für den Stifter statt, welcher alle Bewerber beizuwohnen verpflichtet sind.

Nach der Trauerandacht wird in dem gedachten Versammlungsorte des Lemberger Gesellenvereins im Beisein der delegirten Commission zur Losung geschritten werden.

Die Gewinnenden sind verpflichtet, dem Willen des Stifters gemäß für sein Seelenheil zu bethen und an seinem Todestage, d. i. am 24. März jeden Jahres einer Seelenandacht für ihn beizuwohnen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Juni 1868.

Obwieszczenie. (3)

Nro. 33636. Zmarły właściciel dóbr Wicenty Łodzia Poniński przeznaczył kapitał w sumie 30.000 złr. m. k., który w papierach kredytowych został ulokowany na ten równie szlachetny jak pożyteczny cel, ażeby przypadające roczne procenta na premia dla ubogich czeladników rzemieślniczych ku wsparciu ich przy otwarciu rzemiosła użyte były.

Według wyraźnej woli ś. p. fundatora mają być roczne procenta od kapitału fundacyjnego podzielone na cztery nierówne premia i takowe tym czeladnikom rzemieślniczym w gotówce doręczone, którzy dotyczące premium przy ciągnieniu losem wyciągną.

Przy tegorocznem, na dniu 19. lipca r. b. przedsięwziąść się mającem ciągnieniu, na które niniejszem konkurs się rozpisuje, wypadają następujące kwoty do podziału:

I. premium . . . 606 złr. w. a.
II. " . . . 505 " "
III. " . . . 404 " "
IV. " . . . 303 " "

Do ciągnienia losów będą tylko ci czeladnicy przypuszczeni, którzy:

a) w królestwie Galicyi i Lodomeryi lub we wielkiem księstwie Krakowskiem są urodzeni i tamże przynależni;
b) wyznają religię katolicką rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;
c) nauczyli się stosownie do istniejących przepisów rękodzielniczych jakiegoś rzemiosła i posiadają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego prowadzenia onegoż, ale z powodu ubóstwa nie są w stanie urządzić sobie warstat potrzebny do samodzielnego prowadzenia tego rzemiosła;
d) wykażą moralne swe zachowanie się świadectwem moralności wydanem od dotyczącego urzędu parafialnego, a zatwierdzonem we Lwowie i Krakowie od c. k. dyrekcyi policyi, w innych zaś miejscach od właściwego c. k. urzędu powiatowego.

Czeladnicy rzemieślniczy, którzy pragną wziąść udział w losowaniu, mają podać prośby o to najdalej do trzynastego lipca b. r. do c. k. Namiestnictwa i dopełnić wyż wymienione warunki kwalifikacyjne.

O przypuszczenie do udziału w losowaniu rozstrzygać będzie delegowana przez c. k. Namiestnictwo komisya, do której należy także przedsięwzięcie i dozorowanie losowania.

Ci, którzy już raz brali udział w losowaniu i premia wyciągnęli, są od udziału w losowaniu wykłuczeni.

Każdy kandydat ma przedstawić się osobiście na dniu 18. lipca r. b. w lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej rzeczonej komisyi, która skonstatuje tożsamość proszącego.

W dzień losowania, t. j. 19. lipca b. r., będzie odprawione we Lwowskim kościele katedralnym obrz. łac. nabożeństwo żałobne za duszę fundatora, na którem wszyscy ubiegający się o premia znajdować się powinni.

Po tem nabożeństwie przystąpi się we wspomnianym lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej w obecności delegowanej komisyi do losowania.

Premia będą bezpośrednio po odbytem ciągnieniu wygrywającym gotówką wypłacone.

Wygrywający są obowiązani, stosownie do woli ś. p. fundatora, modlić się za jego duszę, a w rocznicę śmierci jego, t. j. dnia 24. marca każdego roku, być na nabożeństwie żałobnem za jego duszę.

Od c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 13. czerwca 1868.

(1354) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 787. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wyrokiem tutejszym z dnia 8. marca 1866 l. 682 przyznanej sumy 157 złr. w. a. z przynależytościami, na prośbę Izaaka Hellera, prawonabywcy Pawła Jakubowicza w drodze egzekucyjnej publiczna sprzedaż realności pod l. k. 79 w Iwoniczu położonej, dłużnika Stanisława Grzegorczyka własnej, pod następującemi warunkami rozpisuje się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w ilości 960 złr. a. w.

2. Do przedsięwzicia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina, 31. sierpnia, 28. września i 26. października 1868 każdym razem o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym z tym dodatkiem, iż gdyby realność ta na terminach tych ani za cenę szacunkową sprzedaną nie została, natenczas do wysłuchania wierzycieli co do ustanowienia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 10. listopada 1868 o 10tej godzinie zrana postanawia się, poczem dopiero nowy termin licytacyjny z ułatwiającemi warunkami rozpisuje się. Wierzycieli 10. listopada nie stawiących się uważać się będzie jako do większości głosów przystępujących.

3. Kupienia chęć mający ma 10% wartości szacunkowej w ilości 96 złr. gotówką jako zakład komisyi licytacyjnej wręczyć, który to zakład najwięcej darującemu w cenę kupna wliczony, innym licytantom zaś po ukończeniu sprzedaży zwróconym zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały sądowej czyn przedsięwziętej publicznej sprzedaży potwierdzającej całą cenę kupna sądownie złożyć, w przeciwnym razie na koszt i stratę jego nowa licytacya rozpisaną, i realność w jednym terminie i poniżej wartości szacunkowej sprzedaną będzie.

5. Gdy najwięcej dający całkowitą cenę kupna złoży, wtedy dekret własności mu wydanym, a ciężary na sprzedanej realności intabulowane z tejże wymazane i na złożoną cenę kupna przeniesione zostaną.

6. Akt przymusowego opisania i oszacowania tej realności w tutejszej registraturze wolno jest przejrzeć, zaś względem podatków odseła się mających chęć kupienia do c. k. urzędu podatkowego w Krośnie.

7. Należytości, jakie za przeniesienie własności wypadną, kupiciel sam niezawiśle od ceny kupna z własnego ponosić musi.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamia się strony, tudzież JW. Michała hr. Załuskiego, małżonków Józefa i Apolonię Puhalskich, Teklę Grzegorczykową, Katarzynę Grzegorczykową, Jmci. księdza Karola Poprawskiego, Annę Grzegorczyk, Małgorzatę Boczarowę, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 5. lutego 1868 do księgi tabularnej weszli, i wszystkich wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uwiadomienie o niniejszej licytacyi dość wcześnie, lub zupełnie doręczone być nie mogło, przez edykta i kuratora w osobie Kazimierza Szajny, wójta z Iwonicza ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 30. maja 1868.

(1353) **E d y k t.** (3)

Nr. 275. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie p. Emanuela Messingera z Tertyny na Węgrach dep. 23. stycznia b. r. do l. 275 dozwoloną została egzekucyjna sprzedarz domu drewnianego w wsi Zakopanem przy kościele, na gruncie Jędrzeja Gąsienicy Jacina stojącego, składającego się z czterech izb i sieni nowo wybudowanego będącego własnością Izaaka Stottera celem zaspokojenia winnego kapitału 60 złr. z przynależytościami wymienionemu wierzycielowi.

Termin do tego sprzedania został wyznaczony wdzień 1. września 1868 r. o godzinie 9. z rana w c. k. sądzie w Nowymtargu.

Ta sprzedarz nastąpi pod warunkami:

a) za cenę wywołania bierze się cena szacunkowa 700 złr. a. w.;

b) każdy chęć kupić mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi pod tytułem wadyum kwotę 70 złr. a. w. w gotówce, która kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowana, innym licytantom po uskutecznionej sprzedarzy zwróconą będzie;

c) najwięcej ofiarujący będzie obowiązany resztę ceny kupna w dwóch równych ratach do sądowego depozytu złożyć, pierwszą ratę w 30tu dniach po zapadłej prawomocności uchwały, akt licytacyjny zatwierdzającej, a drugą w przeciągu 30tu dni dalszych; poczem w skutek prośby kupca tego domu takowy sądownie oddanem będzie;

d) względem podatku domowego odsyła się chęć kupić mających do tutejszego c. k. urzędu poborowego.

Nowytarg, dnia 15. maja 1868.

(1334) **E d y k t.** (3)

Nr. 6791. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie przyznanej P. P. Annie, Barbarze, Alexandrze i Nadzeji Rozenom przeciw masie leżącej Katarzyny Elżbiety 2 im. Zasadzkiej czyli Zasadowej sumy 100 złr. m. k. z przynależytościami publiczna sprzedaż realności pod L. 366 Gm. IX. 97 Dz. III. w Krakowie położonej, Katarzyny Elżbiety z Gargulińskich Zasadzkiej czyli Zasadowej własnej w dwóch terminach, a to dnia 9. lipca i 6. sierpnia 1868 o godz. 10ej przed południem pod następującemi głównemi warunkami dozwoloną została.

1. Za cenę wywołania stanowi się kwota 176 złr. w. a., niżej której na pierwszych dwóch terminach do sprzedaży tej realności wyznaczonych takowa sprzedaną być nie może.

2. Życzący sobie nabyć tę realność mają złożyć do protokołu licytacyi wadyum w kwocie 17 złr. 60 kr. w banknotach austr. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymanem.

W razie gdyby sprzedaż na tych dwóch terminach nie nastąpiła, natenczas ustanawia się termin sądowy na dzień 7. sierpnia 1868 o godz. 10. przed południem celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi, na którym to terminie wierzyciele hypoteczni pod tą surowością stanąć mają, że niestawający do większości obecnych wierzycieli policzony będzie.

4. Inne warunki, tudzież protokół oszacowania i wyciąg hypoteczny przejrzanemi być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych wiadomych oraz wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 4. lipca 1867 do hypoteki nadmienionej realności weszli, lub którymby rezolucya niniejsza wcale nie lub za późno doręczoną została, przez edykta i kuratora w osobie p. adw. krajowego Dra. Koreckiego z podstawieniem p. adw. krajowego Dra. Zuckra ustanowionego.

Kraków, dnia 19. maja 1868.

(1401) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 36576. Ze względu, że zaraza na bydło w Galicyi tylko na jedną miejscowość ograniczoną została, widzi się c. k. Namiestnictwo w Pradze rozporządzeniem z dnia 12. czerwca r. b. do l. 31674 być spowodowanem na dowóz bydła rogatego, owiec i kóz z Galicyi do Czech z zachowaniem następujących środków ostrożności zezwolić.

Dostawa możliwą jest tylko jedynie koleją żelazną pod warunkiem że bydło z przepisanemi certyfikatami jest zaopatrzone, poczem na stacyi kolejowej w Czeskiem-Trübau przez ustawioną do oględzin bydła komisyę opatrzone i dopiero gdy stan zdrowia zupełnie niepodejrzanym się okaże i paszporta po poprzedniem przejrzeniu za ważne uznane zostaną, dalszy transport nastąpić może.

Wyładowanie i dalszy popęd bydła może tylko z następujących stacyi mieć miejsce, a mianowicie na kolei państwa z Czeskiem-Trübau (Hohenmauth), Pardubic, Prelauc, Zabor, Kolin, Pecek, Bömischbrod, Bechowitz i Pragi, dalej w stacyach Raudnitz, Berkovitz-Melnik, Bauschowitz, Aussig, Teplitz i Bodenbach; na kolei Pardubicko-Reichenbergskiej w Königgrätz, Josefstadt, Königshof, Falgendorf, Semil, Eisenbrod, Turnau, Liebenau, Reichenberg, Kratzau, Grottau; na kolei Kralup-Turnawskiej w Jungbunzlau, Münchengratz i Turnau, i nakoniec na kolei zachodniej w Beraun, Rokitzan, Pilzen, Staab, Nürschau i Taus.

Przez ustanowioną w Pradze, Theresiensztadzie i Reichenbergu komisyę ma być wszystko tamże nadchodzące bydło ponownie opatrzone i paszporty przejrzane.

Przy dalszym popędzie drogami mają być zawarte w §. 44 przepisów przeciw zarazie postanowienia jaknajdokładniej przestrzegane, w szczególności unikać należy wszelkiego stykania się z bydłem miejscowem, a tem samem zaniechać przypędu bydła na targi pod surową odpowiedzialnością.

Co do przypędu bydła obcego na targi w Pradze zostają dotyczące postanowienia nieruszone.

Odsprzedawanie z przybyłej trzody może tylko w tych miejscach być dozwolonem, gdzie władza miejscowa do ponownych oględzin i odpisania zbywających sztuk bydła na paszporcie, potrzebnego sanitarnego urzędnika posiada.

Oprócz tego ma być o nadejściu przypędu bydła na miejsce przeznaczenia władza miejscowa bezzwłocznie uwiadomioną, która oględziny natychmiast zarządzić, należyte odłączenie bydła zalecić i możliwe odsprzedaże w ewidencyi utrzymać ma.

Względem przywozu surowych, od wzmiankowanych zwierząt pochodzących produktów wymaga się urzędownie uwierzytelnionego wykazu pochodzenia tychże ze strón od zarazy wolnych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. czerwca 1868.

(1394) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

W skutek polecenia c. k. sądu krajowego z dnia 31. grudnia 1867 l. 16727 na żądanie p. Maryanny Ulanowskiej celem zaspokojenia przyznanej jej przeciw spadkobiercom ś. p. Aleksandra Brześciańskiego, mianowicie p. Ludwice Brześciańskiej, p. Olimpii z Brześciańskich Wolańskiej i p. Aleksandrowi Skibickiemu wyrokiem c. k. sądu krajowego z dnia 27go listopada 1865 do l. 22421 sumy 1469 złr. 89½ kr. w. a. z większej sumy 3975 złr. w. a. pochodzącej, wraz z kosztami w kwocie 30 złr. 52 kr. w. a. sprzedane będą w drodze egzekucyi następujące wierzytelności hipoteczne:

1. Suma 12.000 sztuk cwancygierów austryackich z procentem prawnym i kosztami skryptem z dnia 6. marca 1849 zastrzeżonemi wedle Dom. 388, pag. 294, n. 27 on. na dobrach Średnia wieś, Machowa i Borki na imię ś. p. Aleksandra Brześciańskiego zaintabulowana, a następnie wedle pozycyi pag. 300, n. 15 ext. w skutek rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 13. lutego 1867 do l. 742 ze stanu biernego dóbr Średnia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna w kwocie 18.333 złr. w. a. przeniesiona, z którejto sumy p. Sylwery Brześciański wedle dom. 461, p. 174, n. 118 on. za właściciela 300 dukatów, zaś p. Augusta Brześciańska za właścicielkę 100 dukatów zaprenotowani są.

2. Suma 700 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami, z których pierwszy dnia 1. listopada 1860 płatny, i kosztami w kwotach 5 złr. 43 kr. i 4 złr. 68 kr. w. a. wedle Dom. 461, p. 169, n. 106 on. na rzecz ś. p. Aleksandra Brześciańskiego w stanie biernym dóbr Średnia i Machowa zaintabulowana a następnie wedle dom. 388, p. 300, n. 15 ext. w skutek powołanej rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego ze stanu biernego dóbr Średnia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna tychże dóbr przeniesiona, którato sprzedaż odbędzie się w kancelaryi notaryalnej podpisanego zastępcy notaryusza przy placu dominikańskim pod l. 483 na drugiem piętrze, w trzech terminach, mianowicie:

dnia 7. lipca 1868 w pierwszym,
„ 24. „ „ w drugim,
„ 11. sierp. „ w trzecim,

każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania stanowi się co do pierwszej sumy wartość nominalna, to jest kwotę 12.000 cwancygierów czyli 4000 złr. m. k. albo 4200 złr. w. a., co do drugiej zaś taką kwotę jaka według kursu obligacyi indemnizacyjnych w dniu licytacyi w gazecie „Czas“ notowanego odpowiadać będzie sumie 700 złr. m. k. z kuponami, i każda z sum tych przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim zaś terminie licytacyi także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie; sprzedaż tych dwóch sum jedna po drugiej osobno nastąpi.

II. Każdy chęć licytowania mający złoży jako wadyum przy licytacyi pierwszej sumy 420 złr. w. a., przy drugiej zaś 73 złr. 50 kr. w. a. w gotówce lub w obligacyach publicznych, nareszcie listach zastawnych galicyjskich, według ostatniego kursu. Wadyum nabywcy zatrzymanem, innym zaś współlicytantom po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi i ekstrakt tabularny sum przejrzane być mogą w kancelaryi podpisanego zastępcy notaryusza.

Kraków, dnia 4. czerwca 1868.

Dr. Ludwik Gumplowicz,
z mocy uchwały c. k. sądu kraj. l. 2064-1866
zastępca notaryusza Żuka-Skarszewskiego
jako komisarz sądowy.

(1345) **Edict.** (2

Nro. 6311. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Antonina Janczyni bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Mechel Grosstern, Procura-Indossatar des Uscher Türkel mit hiergerichtlichem Beschluße ddto. 8. Mai 1867 Z. 5406 wider dieselbe die Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. s. N. G. erlassen wurde.

Da der Wohnort der geklagten Antonina Janczyni unbekannt ist, so wird derselben ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Koźmiński bestellt und demselben die obberufene Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 22. Mai 1868.

(1370) **Edykt.** (3)

Nr. 8514. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie czyni niniejszem wiadomo, iż pod dniem 15. maja 1868 do l. 8514 wniósł Franciszek Home przeciw Wojciechowi i Salomei Brydkom, a w razie ich śmierci przeciw ich spadkobiercom z miejsca pobytu i życia niewiadomym pozew o wykreślenie sumy 1161 złpol. zpn. w stanie biernym realności 58 Dz. III. 182 Gn. IX. w poz. 1 on. intabulowanej ze stanu biernego tejże realności, na któryto pozew w sądzie tutejszym termin do ustnej rozprawy na 15. lipca 1868 godz. 10. rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu Wojciecha i Salomei Brydków, a w razie ich śmierci spadkobierców ich sądowi nie jest wiadomem, przeto ustanawia się mu na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. Dr. Zuckra z substytucyą adw. Dr. Zyblikiewicza i doręczając temuż pozew ten, wzywa się Wojciecha i Salomeę Brydków a w razie ich śmierci sukcesorów z imienia i nazwiska nieznanych, ażeby udzielili stosownej informacyi ustanowionemu koratorowi, lub innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, słowem aby nic zaniedbali żadnych ku ich obronie służyć mogących środków, inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki sobie samym przypisaćby musieli.

Kraków dnia 8. czerwca 1868.

Doniesienia prywatne.

(1396) **Kundmachung**

Nr. 3363. Es wird beabsichtiget, die Herstellung der Vervollständigungstracte des Werkstättengebäudes am Hauptstationsplatze zu Lemberg, ferner die Herstellung eines zweiten Heitzhauses auf 12 Locomotiven sammt Tender und einem damit in Verbindung stehenden Wasserthurme, nach Einheitspreisen hintanzugeben.

Die betreffenden Projectsbelege können von heute an, bis 4. Juli bei der unterzeichneten Betriebs-Direction eingesehen und müssen von den Offerenten unterfertiget werden.

Die Werkstättenarbeiten sind mit 63165 fl. 54 kr. öst. W., die Arbeiten am Heitzhause mit 60898 fl. 4 kr. öst. W. veranschlagt.

Die schriftlichen versiegelten und mit der Stempelmarke von 50 kr. öst. W. versehenen Offerte müssen für jedes der beiden Objecte getrennt, verfaßt sein, und werden bei der Betriebs-Direction am 6. Juli 1868, bis 12 Uhr Mittags übernommen.

Jedes Anbot für die Werkstättenbauten muß mit dem Vadium von 3200 fl. öst. W., jenes für die Heitzhausbauten mit dem Vadium von 3000 fl. öst. W. belegt sein.

Das Vadium kann im Baaren oder in börsefähigen Papieren nach dem Tagescurse berechnet, oder auch in einem Erlagscheine eines öffentlichen Bankinstitutes geleistet werden.

Außer dem Percenten-Nachlasse von den Einheitspreisen müssen die Offerte auch die Erklärung enthalten, daß der Anbotsteller bis zur Dauer von vierzehn Tagen im Worte bleibt.

Der Verwaltungsrath behält sich vor, die gemachteu Anträge zurückzuweisen, und wird sich überhaupt bei der Wahl des Unternehmers von der Ziffer des Anbotes allein, nicht bestimmen lassen.

Lemberg, den 19. Juni 1868.

Betriebs-Direction,
der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig-Bahn.

Obwieszczenie. (2)

L. 3363. Budowa części uzupełniających warstaty w głównym dworcu c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej Karola Ludwika we Lwowie równie jak i szopy (ogrzywalni) na 12 maszyn wraz z tenderami i należącego do niej budynku na rezerwoary wodne oddane będą w drodze ofert.

Dotyczące projekta wraz z alegatami mogą być przejrzane począwszy od dnia dzisiejszego aż do dnia 4go lipca r. b. w biórach podpisanej Dyrekcy ruchu. Przejrzenie projektów wraz z alegatami musi być stwierdzone własnoręcznym podpisem pp. oferentów.

Roboty przy warstatach obliczone są na 63165 zł. 54 kr., zaś przy ogrzewalni na 60898 zł. 4 kr. w. a.

Pisemne, opieczętowane i marką 50 kr. ostemplowane oferty winne być osobno na każdą z tych dwóch budowli sporządzone, które bióro Dyrekcyi ruchu na dniu 6go lipca r. b. do godziny 12tej przed południem przyjmować będzie.

Oferty na wymienioną budowę warstatów winne być w wadyum 3200 zł., ogrzewalni zaś 3000 zł. w. a. zaopatrzone, które wadyum albo w gotówce albo w papierach publicznych według kursu dziennego obliczonych lub też w asygnatach zakładach bankowych złożone być może.

Oferty muszą zawierać oświadczenie czyli i jakie odsetki oferent przy objęciu rzeczonej budowy od sumy według przejrzanych cen jednostkowych obliczonej — opuścić zamierza.

W końcu musi oferta zawierać deklaracyę, iż przedsiębiorca w przeciągu dni czternastu od oferty się cofnie.

Rada zawiadowcza zastrzegając sobie prawo odrzucenia przedłożonych ofert, nie da się powodować przy wyborze przedsiębiorcy li tytko najniższą cyfrą oferty.

Lwów, dnia 19. czerwca 1868.

Dyrekcya ruchu,
c. k. uprzywil. kolei galic. Karola Ludwika.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.